

ΑΓΓΙΛΑ Η ΕΜΜΑ

Аги и Ема

У наставку пројекта „Приказ књиге“ ученици петог разреда су у мају 2019. писали приказ књиге „Аги и Ема“.

Наставнице српског језика Ана Стојановић и Ивана Марковић и библиотекарка Слађана Галушка разговарале су са њима о роману и темама које се у њему обрађују: однос родитеља и деце, међусобни однос деце у школи, пријатељство итд.

Баци су говорили о проблемима са којима се Аги суочава и препознавали у свом животу ситуације сличне Агијевим, као и о осећањима среће, туге, љубави која се проживели заједно са јунацима књиге.

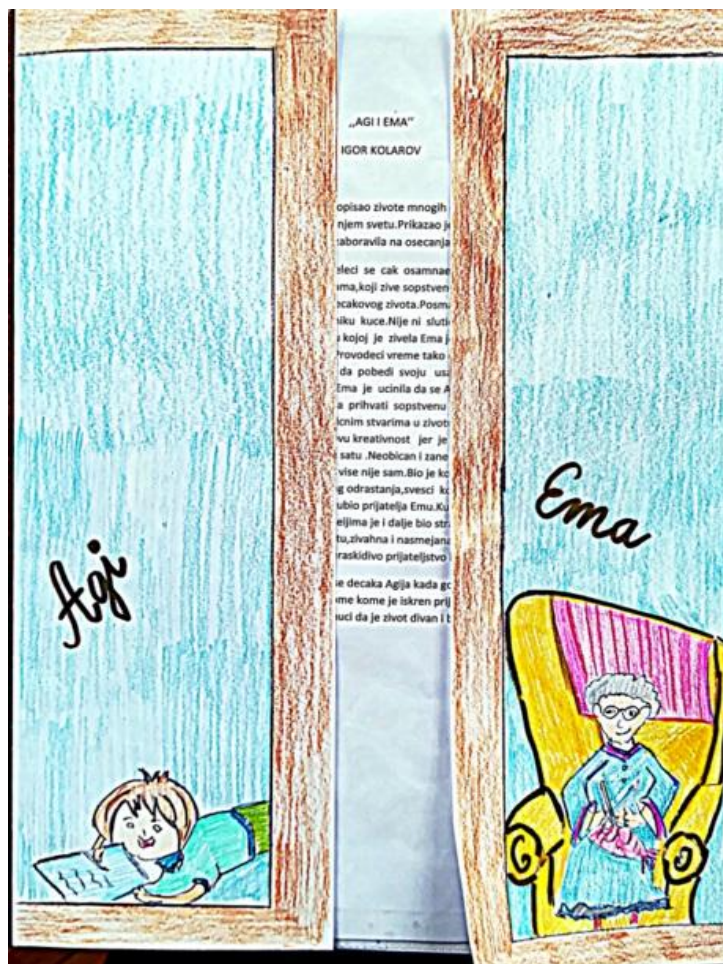
Роман им се свидео због фрагментарне форме, необичних јунака, њихових доживљаја и због бајковитих и духовитих делова.

Неколико ученика је цртало илустрације романа, а неколико је упоређивало роман и истоимени филм.

Закључили су да је читање романа и разговор о њему допринео да боље разумеју и себе и друге, посебно своје родитеље.

Препорука је да „Аги и Ема“ треба да читају и деца и одрасли – деца да би знала да сви имају тешкоће и да се оне могу превазићи, одрасли да би знали колико је деци важно да више времена проводе са њима.

Најбољи прикази, делови приказа и илустрације представљени су у школском листу.

Приказ књиге „Аги и Ема“

Један од мојих омиљених романа јесте баш овај диван и дирљив роман „Аги и Ема“. Ову нежну причу написао је Игор Коларов. Док читам о магичном пријатељству између Агија и Еме, улазим у потпуно нови свет, а понекад, не знам зашто, чак и заплачем. Обузимају ме осећања потпуно необјашњива, предивна и просто другачија. Чини ми се да не могу никоме да опишем ову књигу, јер је то као да ми неко тражи да опишем свој живот, што је немогуће. Међутим, могу да издвојим неке од најлепших реченица и да вам кажем своје мишљење о њима, па на основу тога одлучите да ли желите да прочитате овај чаробни текст.

Док су Аги и Ема причали о Грофици, Еминој кокошки која стално спава, Аги је рекао: „Грофица можда спава јер је несрећна. А несрећна је јер је кокошка. А кокошке не лете. Можда све што Грофица жели јесте да узлети, као неки дебели голуб“. Након ових реченица, нацртала сам зебру којој пруге полако нестају, она трчи и ослобађа их се. Неко ће можда схватити, а неко неће, али суштина је да сви покушавамо да будемо оно што други желе да виде, да будемо савршени, иако дубоко у себи желимо да будемо неко сасвим другачији. Изнутра, ми исто као та зебра трчимо и покушавамо да се ослободимо „туђих пруга“ и да будемо савршени онакви какви заиста јесмо.

После читања ове књиге научила сам једну лекцију важнију од свих научених из уџбеника. Аги је објашњавао зашто му је Ема посебна и споменуо је како она никада не би рекла: „Само дебили се не уклапају у проверене ствари. Не буди дебил, дебили су бескорисни“. Њена логика била је потпуно другачија: „Чак и када би знао сва правила на свету о томе како живети, твој живот би нашао начин да се прелије и изван тих оквира и спусти тебе у тајну која га чини толико лепим“. Она све види на другачији начин, не верује у правила, што видимо одмах на почетку када се једна стара бака спријатељила са малим дечаком. Ту је такође показала да је не занимају године, њој је важна љубав и право пријатељство које су створили. Још једна од поучних мисли које је Ема рекла је: „Живот је нешто што у почетку не може да се разуме, а касније још мање“. Мислим да ту реченицу свако треба да протумачи на свој начин.

Овај роман је један од најлепших и најнеобичнијих које сам прочитала. Повезала сам га са собом на одређени начин. Када сам почела да тренирам атлетику, нисам имала пријатеља и деца су ми говорила да сам спора. Онда сам упознала Милу, једну од најбољих атлетичарки, која ме је бодрила и била уз мене. Данас смо добре другарице. Упоредујем саму себе са Агијем, а Милу са Емом и зато ми је ова књига посебно важна и занимљива. Препоручујем је свима, јер и мала деца, као и баке и деке, треба да схвате шта је пријатељство и како да живот посматрамо са лепше стране.

Нефели Папамали V₁

Аги и Ема

У роману „Аги и Ема“ Игора Коларова сусрећемо се са дирљивом причом о пријатељству усамљеног деветогодишњег дечака Агија и необичне старице Еме. По овом духовитом роману је снимљен филм. Мени се књига више свиђа зато што се више уживим када читам књигу.

Агијеви родитељи раде од јутра до мрака и не посвећују му довољно пажње, бриге и љубави. Он као и сваки његов вршњак воли да машта – тако је измаштао мачку са два тела, миша са два тела и црног коња који баца белу сенку. Ема му је временом постала најблискија особа зато што је распламсала његову машту и помогла му да се избори са усамљеношћу. Ема је за све, па и за његове родитеље, била једна неугледна шашава старица, али је управо она Агију пружила топлину и срећу. Када су остала деца Агија малтретирала и говорила му: „Аги глупердо, Аги глупердо“, Ема му је долазећи у сусрет викала: „Аги геније, Аги геније“. Њих двоје су заједно пили сок од јагоде и делили снове, жеље и несташлуке. Аги је једном приликом питао Ему да ли она виђа своје родитеље, а она је на то одговорила да су технички они увек ту, али их виђа само у сновима и на фотографијама. На то је Аги одговорио да и он своје родитеље више виђа у сновима и на фотографијама. Аги се са родитељима селио осамнаест пута. Када је дошло време да се пресели по деветнаести пут, Аги и Ема су били тужни. Недељу дана пре Агијеве селидбе, старица је била ћутљива и тајанствена. Испоставило се да је све то време Ема исто планирала да се пресели у Агијев нови комшилук. Ема је Агију помогла да се ослободи и учинила је да Аги постане срећан и безбрижан дечак. Она је постала његов анђео чувар.

Из личног искуства могу да потврдим да се са тугом и усамљеношћу треба изборити са пријатељима. Мени се чини да је Ема Агију пружила љубав и пријатељство које ће Аги заувек памтити. Ема је Агију била и бака, и сестра и најбољи пријатељ и у неким тренуцима мајчинска фигура. Овај роман је кратак, али успева да објасни вредности живота и суштину пријатељства, љубави и осећања према људима који нису чланови породице.

Мила Грубишић V₃

Мени се ова књига допала, јер показује да уопште није важно колико имамо година да бисмо имали добре пријатеље. Дечак у овој књизи пролази кроз разне тешке ситуације, а његови родитељи не обраћају пажњу на то.

Мени се допало то што је дечак нашао свог пријатеља на мало тежи начин, али ипак се то тражење исплатило. Бака са којом се дечак дружио је била доста другачија од осталих људи, а мислим да се то дечаку баш допало. Он је са баком могао да прича о разним темама, неке су другачије и занимљивије, а друге неке обичне о којима причамо сваког дана.

Аги је сличних година као и ми сада и мислим да нам то помаже да боље разумемо ово дело зато што већина нас пролази кроз сличне ситуације. Научила сам да није битно колико смо другачији од осталих, јер свако од нас је посебан и треба да има пријатеље.

Ову књигу препоручујем свој деци и знам да ће им се свидети из више разлога и да ће је брзо заволети.

Сара Гмитровић V₁

Ово је прича о усамљеном дечаку Агију коме недостаје љубав родитеља и пријатеља. Мени је много жао Агија јер га родитељи уопште не примећују. Немају времена за њега, чак ни да виде његов цртеж, а он је жељан њихове пажње, загрљаја и нежности. Аги је имао навику да плаче у остави за ципеле када родитељи оду. Причао је сам са собом, играо се сам и мрзео је честа пресељења. Најлепши део романа је када Аги проналази великог пријатеља у старици Еми и коначно проводи квалитетно време са неким. Одлази са њом у парк, биоскоп, музеје, добија поклоне и изненађења. Ема одлази и на родитељски састанак уместо његових родитеља и помаже Агију да изађе из света туге.

Прича о Агију и Еми је у мени пробудила нека тужна осећања, али и лепа јер је Ема изненадила Агија, преселила се близу њега и њихово пријатељство се наставило.

Препоручујем свима овај роман јер говори о правом и искреном пријатељству. Ово је и психолошки роман јер показује дечакову борбу са усамљеношћу, а и педагошки јер одраслима може дати добар савет како да обрате пажњу на своју децу и њихова осећања.

Нађа Ал Саид V₁

У тренутку када му се све чинило безнадежно, упознао је Ему, веселу старицу пуну љубави према животу. Она се веселила сваком дану и покушавала је да пренесе то осећање Агију. Заједно су радили свакојаке лудости, уживали у чудним и необичним догађајима. Измишљали су чудновате приче које су их водиле у нове и сигурне светове. То је Агију помогло да се осећа вољеним и вредним пажње. Научила га је да ужива, буде срећан, радостан и задовољан дечак. Аги је схватио да другим људима можеш изгледати чудан, али да то ниси, већ да си посебан и да те неко може волети таквог какав јеси.

Ова књига ме је научила да волим себе али и да поштујем и ценим људе који су другачији и посебни. Научила ме је да треба да уживам у животу и у сваком дану, али и да не будем много тужан и несрећан када се десе неке непријатне ситуације.

Давид Васовић V₁

Аги и Ема

Док сам читала ову књигу, толико сам се уживела у дешавања да сам у својим мислима видела себе како коментаришем догађаје и не одобравам поступке родитеља. Главни ликови су Аги и Ема. Аги је усамљени и тужан деветогодишњак чији родитељи никада немају времена за њега. Ема је радознала старица која разуме Агијеву усамљеност и покушава да му помогне правим пријатељством. Порука романа је да једна реч и загрљај могу бити мост између два одвојена света, у овом случају дечака и баке.

Има неке сличности између мене и Агија. И ја сам усамљена кад мама оде на посао у Руму, а тата у Шид, па се врате касно. Сама сам у кући јер мој брат остаје у школи у боравку. Кад се сви врате кући, тражим да играмо бар једну партију шаха или нечега другог пре спавања или да одемо у кратку шетњу. Волим и да се дружим са бакама, али не зато што ме другови одбацују, него што ме оне увек разумеју.

Књига ми се много допала, па ћу је прочитати још једном и препоручујем је за читање и члановима своје породице.

Anita Bouyer V₁

Аги и Ема

Недавно сам, у једном даху, прочитао књигу „Аги и Ема“ Игора Коларова. По наслову сам очекивао да су јунаци дечак и девојчица. Међутим, то је дирљива прича о пријатељству усамљеног деветогодишњег дечака Агија и помало луцкасте старице Еме.

Дечак је усамљен без љубави, топлине и пажње. Повлачи се у себе, машта о стварима које не постоје јер жели да побеге од свакодневнице. Родитељи су одсутни по цео дан и скоро да не примећују дечака. Разговори су ретки и своде се на кратка устаљена питања и још краће одговоре. Кад су код куће, проводе време испред телевизора и рачунара или оду у провод. Дечак постаје све усамљенији и повлачи се у себе. Ни са друговима у школи се не дружи, јер школе стално мења због промене послова родитеља и бројних селидби.

Старица Ема живи у кући преко пута његове. Она ће му постати најбоља пријатељица. Разуме га и машта заједно са њим. Пружа дечаку љубав, пажњу и игру - све што није добијао од родитеља. Понекад ми се чини да је и она дете или, можда, производ Агијеве маште.

Овај духовити роман нам говори о побуни против усамљености и отуђености људи. У њему има и тужних и радосних тренутака, а читалац је на страни двоје пријатеља који успевају да превазиђу усамљеност. Мислим да би ову књигу требало да прочитају неки родитељи и да себе препознају у поступцима у неким ситуацијама. Можда ће се онда другачије понашати.

Никола Лончаревић V₃

Аги и Ема

Главна тема ове књиге је да је пријатељство набитније у животу и да не познаје године, ни различита интересовања. Главни ликови су Аги и Ема. Аги је деветогодишњи дечак, који се селио осамнаест пута, па је веома усамљен и без пријатеља. Његови родитељи су стално на послу и не обраћају пажњу на њега. Он упознаје старицу Ему која живи преко пута у кући коју Аги зове „зачарани замак“. Она је креативна, неустрашива и веома активна за своје године. Усамљена је као и Аги, њено једино друштво су мачке. Она постаје подршка Агију, помаже му да се избори са проблемима и учи га да се не обазире на туђе опаске. Дружење са Агијем уноси у њен живот боју, радост и весеље. Њих двоје су допуњавали једно друго, смејали се и играли, а њихови животи, помало тужни и незанимљиви, постају срећни.

Најбољи део романа је крај, када се Аги поново сели, а Ема проналази начин да купи кућу преко пута његове и тако показује колико јој је важно пријатељство са Агијем.

Препоручујем књигу свима, јер нас учи важним животним лекцијама.

Јелисавета Милић V₂

АГИ

ЕМА

И

V₃ Неда Кроња

Аги и Ема

Добила сам књигу за време распуста и брзо сам је прочитала. Све време у глави ми је била слика времена које проводим са својом баком. Све наше догодовштине упоређивала сам са авантурама јунака овог романа.

Писац Игор Коларов нам прича о пријатељству дечака Агија и страице Еме. Аги је усамљено дете које због сталних селидби нема пријатеље. Дечакови родитељи су стално заузети и обично нису код куће. Када јесу, не проводе време са Агијем. Не подржавају његове снове и жеље. Ема је једна шашава и помало луцкаста бака која живи у истој улици у којој и Аги. Они су се упознали и тада је започело њихово пријатељство са много авантура које је писац дочарао као низ изазова које решавају. Изводили су разне експерименте и доносили необичне закључке. Аги више није био усамљени дечак – Ема је у свему замењивала његове родитеље, куповала му ствари ако је потребно, учила га животним лекцијама, ишла на родитељске састанке.

У роману има тужних момената, као када деца у школи задиркују Агија и називају га погрдним именима. Има и много хумора, нарочито кад Ема жели да орасположи дечака или на необичан начин комуницира са њим.

Најзначајнија порука романа је да пријатељство не познаје године ни време. Препоручујем га за читање деци, али и одраслима да се уживе и на кратко буду деца – тада ће разумети како да буду бољи родитељи.

Марија Стевановић V₄

Аги и Ема

Игор Коларов је писац који је писао приче, песме и романе. Једно од његових најзначајних дела је роман „Аги и Ема“.

Када сретнете дечака који се селио осамнаест пута, помислили бисте како је усамљен и како тешко стиче пријатеље. То важи и за Агија. Његови родитељи много раде и ретко када су код куће. Да сам на Агијевом месту, вероватно бих била тужна и усамљена и не бих ни помислила да ћу упознати право пријатеља који ће живети у прастарој кући. А, баш то се десило Агију. Упознао је Ему, луцкасту и шашаву старицу која, по Агијевим речима, живи у „зачараном замку“. Од тог тренутка они постају прави пријатељи и заједно пролазе кроз многе забавне догађаје и авантуре.

Свидело ми се што је то пријатељство другачије и чудније него у другим књигама. Било је забавно читати о томе како се дописују иако живе преко пута и чудно кад су ишли у музеј да гледају посетиоце, а не експонате. Пожелела сам да као Аги једем јагоде са шлагом када сам болесна или слушам приче за лаку ноћ ујутру.

Све у свему, ово је књига поучна и забавна и док читамо, можемо да маштамо о животу, јер како каже Ема: „Живот је нешто што у почетку не може да се разбере, а касније још мање.“

Софија Б. Стојановић V₄

Jako mi se svidela ova knjiga jer je zanimljiva
a i ima veoma dobru poruku. A to je da prijatelj-
stvo može biti jače od bilo čega na svetu.

Ljubica Stojanović V1

